

Odbor za državnu službu

UDK 35.08:349.2(094.77)

DOKAZNA SNAGA POTVRDE O ČINJENICAMA O KOJIMA FAKULTET VODI SLUŽBENU EVIDENCIJU

Čl. 58. i 159/2. Zakona o općem upravnom postupku, NN 47/09

Potvrde o činjenicama o kojima javnopravno tijelo vodi službenu evidenciju izdaju se u skladu s podacima iz službene evidencije. Takve su potvrde javne isprave i valjani dokaz u upravnom postupku.

Iz obrazloženja:

»U konkretnom predmetu tijelo prvog stupnja donijelo je pobijano rješenje pozivom na odredbu čl. 137/1. točke 8. Zakona o državnim službenicima koja propisuje da državnom službeniku prestaje državna služba po sili zakona danom saznanja za činjenicu da u vrijeme prijma u državnu službu nije ispunjavao uvjete za prijam u državnu službu propisane ovim ili drugim zakonom ili da je u vrijeme prijma u državnu službu postojala zapreka za prijam u državnu službu propisana ovim zakonom.

Dakle, u konkretnom predmetu potrebno je utvrditi je li podnositeljica žalbe u trenutku prijma u državnu službu ispunjavala uvjete za prijam, odnosno je li imala stečenu visoku stručnu spremu koja je bila uvjet za prijam i raspored na radno mjesto. Također, za rješavanje ove upravne stvari nije od utjecaja činjenica je li podnositeljica žalbe počinila kazneno djelo.

Neispunjavanje uvjeta za prijam u državnu službu podnositeljice žalbe tijelo prvog stupnja utvrdilo je temeljem dopisa Filozofskog fakulteta u Zagrebu, a podnositeljica žalbe osporava pravnu valjanost navedenog dopisa

smatrajući da se bitne činjenice u upravnom postupku ne mogu utvrđivati i dokazivati dopisom.

Prema odredbi čl. 58. Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09, dalje: ZUP), službena osoba u postupku utvrđuje činjenično stanje svim sredstvima prikladnim za dokazivanje pa u tu svrhu može pribaviti isprave, saslušati svjedoke, pribaviti nalaz i mišljenje vještaka i obaviti očevid te nije potrebno dokazivati činjenice o kojima javnopravna tijela vode službenu evidenciju, općepoznate činjenice, činjenice koje su poznate službenoj osobi ni činjenice koje propis pretpostavlja, ali je dopušteno dokazivati nepostojanje tih činjenica.

Prema odredbi čl. 159/1. ZUP-a, javnopravna tijela izdaju potvrde, a potvrdama se smatraju i uvjerenja, izvadci i druge javne isprave o činjenicama o kojima javnopravna tijela vode službenu evidenciju.

U konkretnom predmetu službena osoba tijela prvog stupnja zatražila je radi utvrđivanja činjenice stečene visoke stručne spreme, odnosno uvjeta za prijam i raspored na radno mjesto podnositeljice žalbe, dostavu dokaza od Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu kao tijela koje vodi službenu evidenciju diplomiranih studenata te ustanove. Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, nakon izvršenog uvida u podatke arhive, a pošto je utvrdio da se podnositeljica žalbe ne vodi u njegovoj službenoj evidenciji diplomiranih studenata, dopisom potpisanim od ovlaštene osobe tijelu prvog stupnja odgovorio da podnositeljici žalbe nije izdana diploma Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, odnosno da ona nije završila Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu niti stekla visoku stručnu spremu i stručni naziv profesor.

Dokaznu snagu navedenog dopisa, koji je u granicama svojih ovlasti i temeljem podataka službene evidencije izdala i potpisala službena osoba Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, ocijenila je službena osoba tijela prvog stupnja tako da ju je prihvatila kao dokaz činjenice da podnositeljica žalbe u vrijeme prijma u državnu službu nije ispunjavala uvjete za prijam u državnu službu.

Dakle, ovo tijelo ocijenilo je da je tijelo prvog stupnja na temelju potpuno i pravilno utvrđenog činjeničnog stanja odlučilo da su u konkretnom predmetu ispunjeni uvjeti za prestanak državne službe iz čl. 137/1. točke 8. Zakona o državnim službenicima budući da je bitnu činjenicu utvrdilo temeljem podataka o kojima Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu vodi službenu evidenciju jer akt koji je izdan i potpisan od

ovlaštene osobe te sadržava podatke iz evidencije ima dokaznu snagu javne isprave.«

Rješenje, kl. UP/II-112-07/12-01/1296, ur. br. 566-01/3-13-6 od 5. travnja 2013.

*Damir Juras**

* Dr. sc. Damir Juras, policijski savjetnik, Ministarstvo unutarnjih poslova Republike Hrvatske (civil servant-adviser, Ministry of Internal Affairs of the Public of Croatia, e-mail: djuras@mup.hr)

OBVEZA POLAGANJA DRŽAVNOG STRUČNOG ISPITA

Prilikom donošenja rješenja o rasporedu državnog službenika, povodom kojeg je žalitelj izjavio žalbu, nije bilo zakonske osnove za utvrđenje obveze polaganja državnog stručnog ispita žalitelju koji je državni stručni ispit položio temeljem važećeg propisa.

Čl. 56./1. Zakona o državnim službenicima, ZDS, NN 92/05, 107/07, 27/08, 49/11, 150/11 i 34/12

Rješenjem prvostupanjskog tijela od 28. lipnja 2012. P. K., sa završenom visokom stručnom spremom, po struci diplomirani inženjer sigurnosti, raspoređuje se u ustrojstvenu jedinicu na radno mjesto zapovjednika, s nadnevkom 20. studenoga 2011., a točkom 2. izreke rješenja utvrđuje se imenovanom obveza polaganja državnog stručnog ispita do 20. svibnja 2012. te se određuje da mu u protivnom prestaje državna služba istekom posljednjeg dana roka. U obrazloženju ove točke izreke navodi se da je utvrđeno da imenovani službenik nema položen državni stručni ispit.

Protiv rješenja pod gornjim brojem P. K. je pravodobno izjavio žalbu.

P. K. u svojoj žalbu prigovara točki 2. izreke pobijanog rješenja, tj. na utvrđenje obveze polaganja državnog stručnog ispita u roku do 20. svibnja 2012. S tim u vezi smatra bitnim napomenuti da je u vrijeme polaganja državnog stručnog ispita, kao voditelj smjene, imao završen VII. stupanj stručne spreme, odnosno visoku stručnu spremu, a da je za sezona 2010. rješenjem bio raspoređen na radno mjesto zapovjednika-načelnika. Ističe da žalbu podnosi zato što pobijanim rješenjem nije točno utvrđeno da nema položen državni stručni ispit budući da ga je položio 14. studenoga 2009. Žalitelj zaključuje da je u rješenju potrebno pravilno utvrditi postoji li potreba polaganja državnog stručnog ispita, u cijelosti ili djelomično, ili taj ispit nije obvezan polagati jer ga je već položio. Žalbi prilaže, između ostalog, preslik svjedodžbe o položenom državnom stručnom ispitu Ministarstva uprave, Državne ispitne komisije, od 19. studenoga 2009.

Odredbom čl. 56./1. ZDS propisano je da je državni službenik koji je zadovoljio na probnom radu dužan najkasnije u roku od šest mjeseci od isteka probnog rada položiti državni stručni ispit.

Uvidom u spis predmeta utvrđeno je da je P. K., zaposlenom u tijelu prvog stupnja, Područnom uredu, Ministarstvu uprave, Državna ispitna komisija izdala svjedodžbu o položenom državnom stručnom ispitu 19. studenoga 2009., za višeg stručnog referenta.

Slijedom navedenog, razvidno je da prilikom donošenja rješenja o rasporedu državnog službenika, povodom kojeg je žalitelj izjavio žalbu, nije bilo zakonske osnove za utvrđenje obveze polaganja državnog stručnog ispita žalitelju koji je državni stručni ispit položio temeljem važećeg propisa. O navedenoj činjenici, koja je bitna za zakonito i pravilno rješavanje ove upravne stvari, izdalo je javnu ispravu nadležno tijelo državne uprave koje o takvim činjenicama vodi službenu evidenciju, sukladno čl. 159. Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09).

Iz navedenih razloga utvrđeno je da u postupku koji je prethodio donošenju pobijanog rješenja činjenice nisu potpuno i pravilno utvrđene te da je na tako utvrđene činjenice pogrešno primijenjen pravni propis na temelju kojega se rješava stvar. Stoga je u povodu žalbe pobijano rješenje valjalo djelomično poništiti s obzirom na točku 2. izreke rješenja, primjenom odredbe čl. 115./4. te čl. 117./1. t. 1. i 4. Zakona o općem upravnom postupku.

Rješenje kl. UP/II-112-07/11-01/1933, ur.br. 566-01/7-12-3 od 28. lipnja 2012.

IZVANREDNI POSTUPAK PRIJMA U DRŽAVNU SLUŽBU

Okolnost da je u vrijeme donošenja rješenja o prijmu u državnu službu stupila na snagu nova uredba o unutarnjem ustrojstvu prvostupanjskog tijela ne utječe na poništavanje prvostupanjskog rješenja povodom žalbe kojom se rješenje pobija iz tog razloga jer su poslovi radnog mjesta za koje je javni natječaj raspisan i nadalje utvrđeni u djelokrugu prvostupanjskog tijela.

Čl. 50.a/1., čl. 50.b/2. Zakona o državnim službenicima, ZDS, NN 92/05, 107/07, 27/08, 49/11, 150/11 i 34/12; čl. 128./1. t. 3. Zakona o općem upravnom postupku, ZUP, NN 47/09

Rješenjem prvostupanjskog tijela 27. travnja 2012. A. M. prima se u državnu službu u prvostupanjsko tijelo na radno mjesto višeg stručnog savjetnika u Odjelu za strategiju i analizu mjera suzbijanja korupcije u Sektoru za suzbijanje korupcije na neodređeno vrijeme, uz probni rad od

tri mjeseca i obvezu polaganja državnog stručnog ispita u roku od šest mjeseci nakon isteka probnog rada.

Protiv navedenog rješenja A. M. pravodobno je izjavio žalbu u kojoj navodi da je javni natječaj za prijam u državnu službu u tijelo prvog stupnja, Upravu za kazneno pravo, Sektor za suzbijanje korupcije, Odjel za strategiju i analizu mjera suzbijanja korupcije, na navedeno radno mjesto (dva izvršitelja/ice na neodređeno vrijeme), objavljen u NN 135/11 i da se temeljio na tada važećoj Uredbi o unutarnjem ustrojstvu prvostupanjskog tijela, dok je pobijano rješenje doneseno nakon stupanja na snagu nove Uredbe o unutarnjem ustrojstvu prvostupanjskog tijela (NN 28/12). Ističe da prema novom ustrojstvu Odjel za strategiju i analizu mjera suzbijanja korupcije više nije u sastavu Uprave za kazneno pravo, već je ustrojen Samostalni sektor za suzbijanje korupcije, u kojem navedeni Odjel također nije utvrđen. Kako ZDS i Uredba o unutarnjem ustrojstvu uređuju raspoređivanje već zaposlenih državnih službenika, žalitelj smatra da pobijano rješenje treba oglasiti ništavim zato što njegovo izvršenje nije stvarno ili pravno moguće, sukladno čl. 128./1. t. 3. Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09) jer se izabrani kandidat ne može zaposliti odnosno rasporediti na radno mjesto koje nije predviđeno Uredbom.

Nadalje, ističe da je u natječajnom postupku iz testiranja ostvario ukupno 35,7 bodova, s time da je vrlo dobro ocijenjen iz provjere znanja, sposobnosti i vještina, dok je neosnovano ocijenjen s 3,7 bodova iz intervjua, s namjerom da bude isključen iz daljnjeg postupka, i to tako da su postavljena pitanja odstupala od navedenih u izvješću te njihove svrhe utvrđene Uredbom o raspisivanju i provedbi javnog natječaja i internog oglasa u državnoj službi (NN 74/10 i 142/11). Žalitelj stoga prigovara da ocjena koju je ostvario ne odgovara stvarnom činjeničnom stanju, posebice s obzirom na pojedina pitanja iz kojih je prilikom intervjua izrazito slabo ocijenjen, dok je izabrani kandidat u postupku stavljen u privilegirani položaj jer je iz testiranja ostvario ukupno 31,5 bodova, od toga je 8,2 boda ostvario iz intervjua. Smatra da pobijano rješenje treba poništiti u cijelosti, temeljem čl. 115./4. i čl. 117./1. t. 1. i 2. ZUP-a.

Uvidom u spis predmeta utvrđeno je da je tijelo prvog stupnja u NN 135/2011 od 25. studenoga 2011. raspisalo javni natječaj za prijam u državnu službu u prvostupanjsko tijelo, Upravu za kazneno pravo, Sektor za suzbijanje korupcije, Odjel za strategiju i analizu mjera suzbijanja korupcije, na radno mjesto višeg stručnog suradnika, dva izvršitelja/ice na neodređeno vrijeme, uz obvezni probni rad od tri mjeseca, za koje su traženi sljedeći stručni uvjeti: završen preddiplomski i diplomski sveučilišni studij

ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij ili specijalistički diplomski stručni studij pravne, ekonomske, kriminalističke ili druge društvene struke (VSS), najmanje četiri godina radnog iskustva na odgovarajućim poslovima, položen državni stručni ispit, aktivno znanje engleskog jezika i poznavanje rada na računalu.

Usporedbom unutarnjeg ustrojstva prvostupanjskog tijela, u vrijeme raspisivanja javnog natječaja te u vrijeme donošenja pobijanog rješenja, utvrđeno je da su poslovi prikupljanja i analiziranja podataka vezanih uz provedbu strategije suzbijanja korupcije te izrade mjera za provedbu te strategije odnosno mjera za pripadajuće akcijske planove bili utvrđeni Uredbom o unutarnjem ustrojstvu prvostupanjskog tijela (NN 38/10 i 132/11) u djelokrugu Uprave za kazneno pravo, Sektora za suzbijanje korupcije, Odjela za strategiju i analizu mjera suzbijanja korupcije, s okvirnim brojem od ... službenika, a da su važećom Uredbom, koja je na snazi od 5. ožujka 2012., utvrđeni u djelokrugu Samostalnog sektora za suzbijanje korupcije, s istim okvirnim brojem službenika. Nadalje, u vrijeme raspisivanja javnog natječaja kao i u vrijeme donošenja pobijanog rješenja bio je na snazi Pravilnik o unutarnjem redu tijela prvog stupnja od 7. svibnja 2010., s utvrđenim radnim mjestom za koje je natječaj raspisan.

S obzirom na to da su poslovi radnog mjesta za koje je javni natječaj raspisan i nadalje utvrđeni u djelokrugu unutarnje ustrojstvene jedinice prvostupanjskog tijela nadležne za suzbijanje korupcije, ocijenjeno je da okolnost što je u vrijeme donošenja pobijanog rješenja stupila na snagu nova Uredba o unutarnjem ustrojstvu prvostupanjskog tijela ne utječe na drugačije rješenje upravne stvari. Stoga žalitelj neosnovano smatra da pobijano rješenje treba oglasiti ništavim jer njegovo izvršenje nije stvarno ili pravno moguće.

Naime, po izvršnosti rješenja o izboru kandidata u postupku provedbe javnog natječaja, rasporedit će se državni službenik na radno mjesto sukladno odredbama važećeg Pravilnika o unutarnjem redu tijela prvog stupnja od 2. svibnja 2012. Uvidom u izvadak iz važećeg Pravilnika utvrđeno je da u Samostalnom sektoru za suzbijanje korupcije postoji ustrojeno radno mjesto višeg stručnog savjetnika koje nije popunjeno i koje opisom osnovnih poslova i zadaća te stručnih uvjeta za njegovo obavljanje odgovara radnom mjestu za koje je natječaj raspisan.

Nadalje, odredbom čl. 51./2. ZDS propisano je da kandidate s liste iz st. 1. navedenog članka (kandidati prijavljeni na javni natječaj koji ispunjavaju formalne uvjete propisane natječajem) komisija za provedbu natječaja upućuje na testiranje i intervju radi utvrđivanja njihova znanja, vještina

i sposobnosti te stečenog radnog iskustva. Izbor kandidata za prijam u službu obavlja se između najviše 10 kandidata koji su postigli najbolje rezultate na provedenom testiranju i intervjuu, koji mora biti obrazložen, dok se sukladno odredbi čl. 12./1. Uredbe o raspisivanju i provedbi javnog natječaja i internog oglasa u državnoj službi testiranje sastoji od provjere znanja, sposobnosti i vještina kandidata i razgovora Komisije s kandidatima (intervjuu). Način provedbe javnog natječaja, uključujući sadržaj testiranja, provjeru posebnih znanja, obavljanje razgovora i bodovanje svakog dijela provjere znanja i intervjua, pobliže je uređen odredbama čl. 11.–15. Uredbe pa je tako odredbom čl. 13. propisano da se svaki dio provjere znanja, sposobnosti i vještina iz čl. 11. Uredbe vrednuje bodovima od 0 do 10, s time da se smatra da su kandidati zadovoljili na testiranju ako su za svaki dio provedene provjere dobili najmanje 5 bodova te oni kandidati koji su zadovoljili na provjeri znanja, sposobnosti i vještina pristupaju razgovoru s Komisijom (intervjuu), koji se sukladno odredbi čl. 14./3. Uredbe vrednuje bodovima od 0 do 10 i smatra se da je kandidat zadovoljio na intervjuu ako je dobio najmanje 5 bodova.

S time u vezi, iz spisa predmeta utvrđeno je da A. M., izabrani kandidat na radno mjesto jednog od dvaju izvršitelja za koje je raspisan javni natječaj, ispunjava formalne uvjete javnog natječaja i da je prema ostvarenim rezultatima na testiranju i intervjuu ostvario bolje rezultate od žalitelja. Tako je uvidom u spis predmeta utvrđeno da se A. M. nalazi na drugom mjestu na rang-listi s ukupno ostvarenih bodova 31,50 (iz provjere znanja osnova ustavnog ustrojstva RH 7,00 bodova, iz provjere osnova upravnog područja za koje je raspisan javni natječaj 5,00 bodova, iz poznavanja rada na računalu 5,70 bodova, iz provjere aktivnog znanja engleskog jezika 5,60 bodova i intervjua 8,20 bodova), dok je žalitelj zadovoljio na provjeri znanja, sposobnosti i vještina te je pristupio intervjuu i ostvario 3,7 bodova, pa se smatra da na intervjuu nije zadovoljio jer nije dobio najmanje 5 bodova, sukladno odredbi čl. 14./4. spomenute Uredbe.

Za navode kojima žalitelj osporava vjerodostojnost rezultata testiranja utvrđeno je da je testiranje provedeno jednoobraznim testovima, dok je glede prigovora intervjuu i njegovu načinu bodovanja utvrđeno da je s kandidatima proveden jednoobrazno strukturirani intervju sukladno mjerodavnoj Uredbi, pa su na takav način u provedenom testiranju i intervjuu kandidati sudjelovali pod istim uvjetima kao i žalitelj. Valja pritom istaknuti da kod prijma na neodređeno vrijeme nije propisan postupak po kojem bi se provodio intervju niti obveza komisije da sastavlja zapisnik i obrazloži razloge zbog kojih je pojedini kandidat dobio određeni broj bodova, već je Uredbom samo određeno da komisija kroz razgovor s

kandidatima, osim interesa, profesionalnih ciljeva i motivacije kandidata za rad, utvrđuje i stečeno radno iskustvo u struci te rezultate ostvarene u dotadašnjem radu, kao i to da se rezultati intervjua boduju na jednak način kao i pisano testiranje, dakle bodovima od 0-10.

Slijedom navedenog, kako izabrani kandidat ispunjava tražene uvjete iz javnog natječaja, a navodi žalbe ne mogu utjecati na drugačije rješenje ove upravne stvari, u skladu s odredbom čl. 116./1. t. 1. ZUP-a, odlučeno je kao u izreci ovog rješenja

Rješenje kl. UP/II-112-07/12-01/934, ur.br. 566-01/7-12-3 od 23. listopada 2012.

RASPORED DRŽAVNOG SLUŽBENIKA KAD SE DONESE PRAVILNIK O UNUTARNJEM REDU TEMELJEM NOVOG AKTA O UNUTARNJEM USTROJSTVU

Kad se donese pravilnik o unutarnjem redu, rješenje kojim se državni službenici raspoređuju na radna mjesta, prema potrebama službe i stručnom znanju, treba sadržavati obrazloženje sukladno odredbi čl. 98./5. Zakona o općem upravnom postupku.

Čl. 124./1. i 127./1. Zakona o državnim službenicima, ZDS, NN 92/05, 107/07, 27/08, 49/11, 150/11 i 34/12; čl. 98./5. Zakona o općem upravnom postupku, ZUP, NN 47/09

Rješenjem prvostupanjskog tijela od 1. lipnja 2012. B. L., inženjer drvne industrije, s ukupnim radnim stažem od 30 godina, 8 mjeseci i 10 dana, raspoređuje se s 1. lipnja 2012. na neodređeno vrijeme na radno mjesto višeg stručnog savjetnika, u Službi ..., Sektoru ..., Upravi ..., u prvostupanjskom tijelu. Točkom 2. izreke rješenja utvrđuje se da plaću imenovanog službenika čini umnožak koeficijenta složenosti poslova 1,57 i osnovice za izračun plaće, uvećan 0,5% za svaku navršenu godinu radnog staža, što za navršenih 30 godina radnog staža iznosi 15%, koja će se sukladno točki 3. izreke isplaćivati od 1. lipnja 2012., dok se točkom 4. izreke utvrđuje da je imenovani 24. studenoga 2006. položio državni stručni ispit za stručnog suradnika.

Protiv navedenog rješenja pravodobno je izjavio žalbu B. L. kojom osporava zakonitost tog rješenja. U žalbi, u bitnome, navodi da je bio raspoređen na radno mjesto načelnika Odjela u Ministarstvu, po prestanku kojeg s radom je iste poslove preuzelo prvostupanjsko tijelo. Ističe da je navedene poslove, s koeficijentom složenosti 1,90, obavljao do 3. lipnja 2012. Za te poslove ispunjava sve potrebne uvjete, ima visoku stručnu spremu odgovarajućeg smjera, položen državni stručni ispit, gotovo 31 godinu radnog staža, iskustvo u radu na složenim poslovima državne uprave i u struci u sektoru gospodarstva, dok je rasporedom na mjesto višeg stručnog savjetnika, iste složenosti i opsega poslova kao dosadašnje, degradiran i oštećen. Pobija rješenje jer nije doneseno po kriteriju stručnosti, već subjektivnosti i pristranosti, pogrešnim utvrđenjem činjeničnog stanja, ne vodeći računa o stručnom znanju, vještinama, dosadašnjim radnim rezultatima i ocjenama rada, iskustvu i uspješnosti, protivno odredbama čl. 127. ZDS te čl. 11. tog zakona o pravu na jednako postupanje i mogućnosti napredovanja, što se odnosi i na druge odluke o rasporedu u Sektoru. Prigovara uskrati informacija u postupku, protivno transparentnosti u radu u državnim službama. Posebice ističe da obrazloženje rješenja nije u skladu s čl. 98. st. 5. Zakona o općem upravnom postupku jer ne sadržava razloge o odlučnim činjenicama za njegovu degradaciju, čime je onemogućen u iznošenju činjenica i dokaza sebi u korist u pravnom lijeku. Smatra da je žrtva mobinga iz nepoznatih razloga. Predlaže poništiti točku 3. izreke jer je rješenje izvršeno dostavom, odnosno poništiti pobijano rješenje u cijelosti i vratiti predmet prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak.

Prvostupanjsko tijelo donijelo je pobijano rješenje nakon stupanja na snagu Pravilnika o unutarnjem redu prvostupanjskog tijela od 21. svibnja 2012., donesenog temeljem Uredbe o unutarnjem ustrojstvu prvostupanjskog tijela (NN 27/12), koje je preuzelo dio poslova Ministarstva pošto je ono prestalo s radom, temeljem čl. 38. Zakona o ustrojstvu i djelokrugu ministarstava i drugih središnjih tijela državne uprave (NN 150/11 i 22/12). Navedenim Zakonom, čl. 40./3., propisano je da unutarnje ustrojstvene jedinice središnjih tijela državne uprave koja prestaju s radom, mijenjaju ustrojstvo ili djelokrug, nastavljaju s radom u sastavu središnjih tijela državne uprave koji preuzimaju njihove poslove te, prema čl. 41. tog zakona, preuzimaju službenike razmjerno preuzetim poslovima.

Nadalje, sukladno čl. 124./1. ZDS, kad se ukine državno tijelo, službenike ukinutog tijela preuzima ono državno tijelo koje preuzima i obavljanje poslova ukinutog tijela, ako posebnim zakonom nije drukčije određeno. Preuzeti službenici iz st. 1. istog članka obavljaju poslove koje su obavljali

u ukinutom državnom tijelu, odnosno druge poslove po nalogu čelnika tijela, a pravo na plaću i ostala prava iz službe ostvaruju prema dotadašnjim rješenjima, do donošenja pravilnika o unutarnjem redu i rasporeda na radna mjesta prema tom pravilniku, sukladno st. 2. tog članka.

Prema čl. 127./1. ZDS, kad se donese pravilnik o unutarnjem redu na temelju novog akta o unutarnjem ustrojstvu, službenici se raspoređuju na radna mjesta iz tog pravilnika prema potrebama službe i stručnom znanju, a prema st. 3. istog članka, ako se u skladu s uredbom o unutarnjem ustrojstvu državnog tijela ukidaju pojedine ustrojstvene jedinice tog tijela, pojedina radna mjesta u državnom tijelu ili se smanjuje potreban broj izvršitelja na pojedinim radnim mjestima, službenici koji su do tada bili raspoređeni na ta radna mjesta, odnosno u ustrojstvene jedinice koje se ukidaju, raspoređuju se na druga radna mjesta za koja ispunjavaju uvjete. O tome se odlučuje u upravnom postupku u kojem je prethodno potrebno potpuno i istinito utvrditi sve činjenice i okolnosti odlučne za donošenje pravilne i zakonite odluke. Naime, čl. 2./1. Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09) određeno je da se upravnom stvari smatra svaka stvar u kojoj javnopravno tijelo u upravnom postupku rješava o pravima, obvezama ili pravnim interesima fizičke ili pravne osobe ili drugih stranaka, neposredno primjenjujući zakone, druge propise i opće akte kojima se uređuje odgovarajuće upravno područje. Prema odredbi čl. 63./1. ZDS, odlučivanje o rasporedu na radno mjesto te o drugim pravima i obvezama državnih službenika, kao i o prestanku državne službe upravna je stvar.

O upravnoj stvari, sukladno odredbi čl. 96./1. ZUP, odlučuje se rješenjem, a prema odredbi čl. 98./5. tog zakona obrazloženje rješenja kojim se odlučuje o upravnoj stvari mora, između ostaloga, sadržavati utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni pojedinih dokaza te propise na temelju kojih je riješena upravna stvar. Obrazloženje je obvezni sastavni dio rješenja, njegova je bit u tome da iz činjeničnog dijela obrazloženja bude vidljivo sve što se odnosi na utvrđivanje činjenica koje su relevantne i koje su poslužile za primjenu odgovarajućih materijalno-pravnih propisa. Uz navođenje primijenjenih materijalno-pravnih propisa, potrebno je obrazložiti kako su oni protumačeni prilikom primjene. Određeno, jasno i potpuno obrazloženje rješenja uvjet je bez kojega se ne može osigurati ostvarenje zakonom zajamčenog prava na žalbu. Naime, žalitelju kojemu nisu poznati razlozi na kojima se temelji akt kojim je nezadovoljan onemogućuje se podnošenje učinkovite žalbe. Također, pravilno argumentirano obrazloženje nužan je preduvjet za učinkovitu provedbu nadzora zakonitosti i pravilnosti rješenja.

Pobijano rješenje ne sadržava obrazloženje sukladno navedenoj odredbi čl. 98./5. ZUP jer iz obrazloženja rješenja nije moguće utvrditi okolnosti zbog kojih je žalitelj raspoređen na radno mjesto navedeno u izreci rješenja. Prvostupanjsko tijelo u obrazloženju, osim pozivanja na propise i općenitog navođenja da žalitelj ispunjava propisane uvjete, nije izložilo utvrđeno činjenično stanje niti navelo konkretne razloge kojima se rukovodilo pri donošenju odluke, a koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na zaključak da je žalitelj raspoređen na radno mjesto za koje ispunjava uvjete, prema potrebama službe i stručnom znanju. Naime, sukladno odredbi čl. 3. Uredbe o klasifikaciji radnih mjesta u državnoj službi (NN 77/07, 13/08 i 81/08), uvjet potrebnog stručnog znanja obuhvaća stupanj obrazovanja službenika, znanja, radnog iskustva, sposobnosti i vještina potrebnih za učinkovito obavljanje poslova određenoga radnog mjesta.

Slijedom navedenog, valjalo je, temeljem odredbe čl. 117./2. ZUP, pobijano rješenje poništiti i predmet dostaviti prvostupanjskom tijelu na ponovno rješavanje u kojem je ono dužno otkloniti navedene nedostatke, potpuno i pravilno utvrditi sve činjenice koje su prema Zakonu o državnim službenicima bitne za donošenje odluke o rasporedu na radno mjesto, navedene činjenice navesti u obrazloženju rješenja te iznijeti razloge koji upućuju na zaključak da je odluka o rasporedu službenika na navedeno radno mjesto na zakonu utemeljena.

Rješenje kl. UP/II-112-07/12-01/1003, ur.broj 566-01/7-13-4 od 29. ožujka 2013.

*Silvana Kustec**

* Silvana Kustec, članica Odbora za državnu službu Republike Hrvatske (a member of the Civil Service Commission of the Republic of Croatia, e-mail: Silvana.Kustec@uprava.hr).